

Libris RO

Respect pentru oamenii și ați

Brândușa Vrânceanu

Ilustrații de: Antonio Gabor

**MAI DEPARTE
DE LUNGUL
NASULUI**

Mămicii mele, Maria...

De afară izbucniră, furtunos, uralele băieților. Pesemne mai marcase cineva un gol. „Nu înțeleg de ce se încăpățânează Victor să-l pună în poartă pe Costi! Țsta nu e în stare să apere nici dacă mingea-i de trei ori mai mare și poarta, de cinci ori mai mică!“ Se dă Victor mare antrenor... cică vede el în Costi un portar cu viitor luminos, care trebuie încurajat...

Bine-bine, dar până să înceapă viitorul ăsta să
licărească, ei pierd campionatul cu băieții de
pe scara vecină... Și uite că nici el, care (lăsând
modestia de o parte, mai ales acum, că tot nu-
aude nimeni) e cel mai bun atacant al echipei,
nu poate participa la meci, din cauza unor
stupide probleme la matematică! Mâine are
teză...

Se uită încruntat spre ușa dinspre bucătărie, de unde se auzeau zgomotele de fiecare zi: apa curgând la chiuvetă – mama spăla vasele rămase de la prânz –, ușa cuptorului de la aragaz deschizându-se din când în când, cu același scârțâit pe care îl știa de când era mic – semn că mama verifica dacă se copsese prăjitura pentru cină – și, uneori, o frântură de melodie fredonată de gospodina casei. Dar fredonatul înceta foarte repede, fiindcă mama își amintea că băiatul ei are de învățat și nu vroia să-l deranjeze...

Ooo... ce i-ar mai fi plăcut să fie deranjat! Ar fi făcut orice, ar fi curățat morcovii pentru ciorba de mâine, ar fi dus gunoiul, ar fi spălat chiar și vasele, numai să facă altcineva problemele astea în locul lui! Se apucă să le numere: când trecu de 20, simți că îl apucă, definitiv, descurajarea. Profesoara lor exagerează! E drept, avusese toată săptămâna să se pregătească, să le rezolve, câte 2-3 în fiecare zi, dar... hai să fim serioși, cine se gândește la teză, mai devreme de ajunul ei?!

– Ce faci, Sorine, încă tot nu te-ai apucat de treabă? – glasul mamei îl făcu să tresară.